شپنه ادې

لیکوال:
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
مياشت - نيټه / کال۱۴۰۳

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: شپنه ادې
لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ایډیټور:
د پخښتی ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: میاشت - لیندی / کال ۱۴۰۳

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښنتې.. ۱

بسم الله الرحمن الرحیم ۲

لیکي پوهه:... ۳

لړلیک ٤

تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥

د یادښتونو له پاره:.. ۷

نا اندوله (ناول، کېسه یا داستان) ۸

د چاپ شویو کتابونو لېست.. ٥۸

د کار لاندې کتابونو لېست ٦۱

د امکان او وخت په صورت کې... ٦۲

د پختې څټ ٦۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

ترانې (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نوموندي دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره شریکه کړم. زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي
....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا انډوله (ناول، کېسه یا داستان)

پوره شپږ کاله د مخه د یوه ځای څخه تېرېدم چې بې پلانه ساحه، د حشمت خان کول ته نږدې او په غیر قانوني توګه جوړه شوې وه.

په کوڅو کې وړاندې تلم، غیر پلاني کورونو ته مې نظر اچوه او په زړه کې مې ویل:

ګوندې کومه ستونزه په ودانولو چارو کې پیدا کړم، پر هغه به لیکنې وکړم یا انځورونه یې واخلم، د خپلو ځوان محصلینو سره یې شریکه او پر ستونزو یې مسلکي نظر واچوم.

یوه څو ودانۍ مې په سترګو ولګېدې چې په غیر تخنیکي (غیر فني) توګه جوړې شوې وې. د ودانیو په تهداب کې تیږې په غیر منظمه توګه کارول شوې بیا پرې پخسه، اومه خښتې وروسته پرې پخې خښتې کارول شوې وې.

ما د هغې ودانۍ او څو نورو نه انځورونه واخیستل او وړاندې روان شوم.

بیا یوه کوشني ډګر خوا ته نږدې شوم.

سترګې مې په یوې لوې کیږدۍ ولګېدې چې تر څنګ یې اوښان ښکارېدل.

زه لږ نږدې لاړم.

کیږدۍ خورا زړه او په لسګونو پیوندونه (پینې) په کې ښکارېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له پاره د حيرانتيا خبره دا وه چې:

دلته يواځې يوه کيږدۍ؟

کوچيان تل سره يو ځای وې.

د هغوی کيږدۍ سره نږدې او ټول سره په يوې سيمې کې ژوند کوې.

بيا دا ولې يوازې، د کورونو تر څنګ ولاړه او شاو خوا يې نورې کيږدۍ نه ليدل کيږي.

نور هم نږدې لاړم.

د کيږدۍ خوا ته ماشومان په لوبو بوخت وو.

په ماشومانو کې دوي د کوچيانو او نور يې د کلي ماشومان ول.

هغوی په ګډه چينتری (چينترک) کوه.

نور هم نږدې شوم.

د ماشومانو مې و پوښتل:

دا کيږدۍ د چاه ده؟

د کلي ماشومانو و ويل:

د دغو ما شومانو ده.

بيا مې کوچني الک ته و ويل:

دا کيږدۍ د تاسو ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ويل:

هو!

بيا مې و پوښتل:

پلار دې په کيږدۍ کې دى؟

هغه و ويل:

نه!

زما پلار د يوه ماين په چاودنه کې مړ شوى دى.

بيا مې وپوښتل:

ته له چا سره ژوند کوې؟

هغه و ويل:

زه مې له ادې سره ژوند کوم.

ما و ويل:

ادې دې چېرته ده؟

هغه و ويل:

ادې مې رمه د څرولو د پاره وړې ده.

بيا مې و پوښتل:

په کيږدۍ کې ستا مشر ورور شته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

نه!

زما مشر ورور هم د ادې سره مې تلی دی.

ما و پوښتل:

په کیږدۍ کې څوک شته؟

هغه و ویل:

نه!

دلته زه او خور مې یو.

وروسته مور او ورور مې رمه راولي.

بیا مې و ویل:

کومې خوا رمه څروي؟

هغه د کول خوا اشاره وکړه.

ما دهغه او نورو ماشومانو نه مننه وکړه او د کول خوا روان شوم.

لږ وړاندې لاړم.

رمه مې تر سترګو شوه.

رمې ته نږدې شوم.

رمې ته نږدې یوه ښځه او ماشوم لیدل کېدل چې ولاړ او د پسونو ننداره یې کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور هم نږدې شوم او پر ماشوم مې غږ کړ:

سپی خو به دې خوړل نه کوي؟

هغه و ويل:

نه!

زه يې نه پرېږدم چې ځوک وډالي.

نور هم نږدې شوم.

له هغه مې و پوښتل:

کولای شئ د پلار د مړينې کيسه دې راته وکړئ؟

هغه و ويل:

زما په ياد نه ده.

په دې وخت کې مور يې نږدې شوه.

هغې مخ په پلو پټ کړ او ويې ويل:

ته ځوک يې وروره؟

ما ورته و ويل:

زه يو انجينر، استاد او نوی ليکوال يم؛

غواړم چې کتابونه وليکم.

بيا هغې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په کتابو څه کوې؟

ما و ویل:

کتابونه لیکم بیا یې په وړیا توګه په خلکو ویشم، تر څو خلک هغه ولولي او ترې ګټه پورته کړي.

هغي و ویل:

د کتابونو ګټه څه ده؟

ما و ویل:

په ګټه یې هغه څوک پوهیږي چې لیک او لوست ولري.

بیا هغې زیاته کړه.

مونږ خو لیک او لوست نه لرو او نه هم له مونږ سره امکانات شته.

زمونږ ټول عمر په سفر کې وي.

خبرې زیاتې شوې...

ما له هغې و غوښتل چې خپل د ژوند داستان په لنډه توګه راته و وایې چې زه یې په کتاب کې راولم، تر څو نورترې څه زده کړي او د کلونو د پاره په زړونوکې پاتې شي.

هغه په سوچ کې شوه.
وروسته یې راته و ویل:
زه به خپل د ژوند لنډ داستان تا ته و وایم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ته يې وليکه!

کتاب چې دې چاپ کړ يو ټوک يې ماته و ساته، کوم وخت چې زه بېرته راغلم، ماته يې راکړه.

ما ورته هوډ ورکړ چې همداسې به کوم.

ما داستان يا ناول داسې پيل کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

نوم يې پاڼه او ديوه شپانه په کورنۍ کې زېږدلې وه، شنې سترګې او د شيدو غوندې سپينه او ښکلې وه.

د کوشنيوالي نه يې د پشيرليو(مېږو شيدو څښونکي بچي) سره عادت کړی و او د پشيرليو په سې يې خپوړې هم کولې.

پشيرلي به يې نيول او ښکلول.

لږ غټه شوه او په خبرو راغله، بيا به يې په پشيرليو غږ کاوه او هغوی هم د پاڼې له غږ سره بلد (عادت) شوي اوهغې ته به يې ځانونه نږدې کول.

هغې به هم خپل نازکه لاسونو پشيرليو د غاړې نه تاوول او سرونه به يې مچول.

پشيرليو به د هغې په غېږ کې ځانونه سولول او د هغې سره به يې مينه کوله.

هغه غټېده او د پشيرليو سره يې مينه ډېرېده.

په ژمي کې به د تور غره په لمنه کې تر کيږدۍ لاندې او په دوبي کې کابل ښار د پغمان په شنو درو او سيند غاړه ژوند کوه.

هغه ژر، ژر غټېده.

موريې ورته په زنه کې شنه خالونه و وهل.

هغې به ورته شين خالۍ غږ کاوه.

شين خالۍ نوم د پاڼې خوښ نه راته او مور ته به يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ماته شین خالۍ مه وایه!
ماته پاڼه و وایه!
زما د غرو د ونو پاڼې ډېرې خوښېږي.
پاڼې شین، ژېړ، سور او داسې نور ښکلي رنګونه لري.
زما سور رنګ یې تر ټولو خوښ دی.

مور به یې خندل او ویل:
ته د کوچنیوالي نه پخې، پخې خبرې کوي.
ښه به دا وي چې تا ته ادې و وایو.

هغې به خندل او کوښښ به یې کوه چې غټې او پخې خبرې وکړي.

هغه لږ نوره غټه شوه.
دیارلس کلنه شوه.
د مور سره به یې مرسته کوه.
کله ناکله به یې د پلار سره رمې د څرولو له پاره غرو لمنې ته، تله.

هغه ډېره هوښیاره وه.
هرڅه ته به یې پام کوه.
په کوم شي چې نه پوهېده، د خپل پلار او یا د مور نه به یې پوښتنه کوه.

هغې بل ورور او خور نه درلود.

د کور یواځینۍ ماشومه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې به د الکانو کارونه هم کول.
چینې ته به د نورو خورڼو سره تله.
بیا به یې له غره نه بوټي هم راوړل.

هغه ډېره غښتلې او زړوره وه.
د خپلو همځولو سره به یې چینترۍ یا چنترک، لوبه کوه.
هغې به تل لوبه ګټله.

په منډو کې هم تر نورو تکړه وه.
هېچا به نه شو کولای چې هغه په منډو کې و نیسي.

هغې به د کور کارونه لکه:

- پخلی
- ډوډۍ پخونه په تناره او پر تبۍ
- لوښي مینځل
- کالي مینځل
- مېږې لوشل
- مستې او پنېر جوړول
- تروې شاربل
- په ستنی کالي ګنډل
- جاړو کول او داسې نور کارونه زده کړل.

مور به یې هم کوښښ کوه چې هغه هر څه زده کړي، تر څو په راتلونکي وخت کې چا ته محتاجه او لاس یې بند نه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې به ښه او د مشرانو کارونه کول.
ځکه مور او نورو همزولو به هغې ته ادې ويل.

ادې ځوانه (پيغله) شوه.
د هغې د ښايست ډنډوره شوه.

ټولو کوچيانو کې د ادې د ښايست او کار يادونه کېده.

څه وخت تېر شو.
هغه د خپلې کورنۍ سره تل په شان د کابل نه تور غره لمنې ته کډه شوه.

لمړی يې د کيږدۍ په درولو کې له پلار او مور سره مرسته وکړه.
وروسته يې اوښ کيناوه او د اوړو جوال يې راکوز کړ.

بيا يې اوړه په لپو د جوال نه وا خيستل.

اوړه يې په يوه غټ خټين لوښی کې چې تغاره نوميده واچول.

وروسته يې د اوبو بوشکه واخيسته، سر يې خلاص او د اړتيا اندازه اوبه يې په تغاره کې واچوې.
وروسته يې مالگه هم ور زياته کړه.

اوړه يې لامده او کوشنی ټوکر يې پرې اوار او لمر ته يې کيښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا یې له ډبرو نه، نغرى جوړ کړ.

وچ بوټي یې را ټول کړل.

اور لګید یې د مور څخه واخیست او اور یې بل کړ.

لمړى یې تور چاینېر(چایجوش) په نغري کېښود.

اوبه یې و خوټولې، بیا وروسته یې پریمانه شین چاى په چاینېر کې واچوه.
پیالې یې پریمینځې.

په دې وخت کې د هغې مور او پلار نور اړین کارونه لګه:

- د اوښانو نه بار کښته کول
- د نیمڅیو اوارول
- د بسترو دننه کول
- د توشکو اوارول
- د بالښتونه کېښودل
- د رمې تنظیمول
- د اوښانو او خرو تړل کیږدۍ خواته،

د میږو لوشل او داسې نور کارونه تر سره کول، ټول خلاص کړي ول.

چاى د دمولو نه وروسته هغې د اوړو تغاره راوخیسته.
تبۍ یې پرنغري کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د پټیره ډوډۍ په پخولو، لګیاه شوه.

ډوډۍ یې پخې او په کوچنۍ ټوکرۍ کې یې کېښودې.

ډوډۍ پخول خلاص شول.

هغې د نغري اور مړ کړ.

بیایې ټوکرۍ واخیسته او کیږدۍ ته د ننه شوه.

هلته یې ټوکر اوار کړ.
ګړه (ګوړه) یې هم په ټوکر کېښوه او چای یې پر پیالو و وېشل.

بیا یې ډوډۍ هم د ټکرۍ نه واخیسته او پر ټوکر یې کېښوده.

مور اوپلار ته یې و ویل:
راځئ!
ډوډۍ وخورو!

هغوی هم ټوکر ته نږدې شول.
په خوړو یې پیل کړ.
چای او ډوډۍ هغوی ته ډېرخوند ورکړ.
دا ځکه چې خورا ستړي شوي وو.
پانه (ادې) خورا ستړې شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بيا يې سر ته بالښت کېښود او بيده شوه.

پلار يې رمه څرولو ته ويوړه.

مور يې هم په نورو کارونو بوخته شوه.

دوې ګړۍ وروسته هغه له خوبه ويښه شوه.
سترګې يې و مښلې.
بيا له ځايه اوچته او ودرېده.

مور يې غږ کړ!
ادې پاڅېدې؟

هغې و ويل:
هو!
څه دې ويل؟

مور يې و ويل:
نه!
څه مې نه ويل.
کولای شې، چې د همزولو نجوسره ګودر ته لاړه او اوبه راوړې؟

هغې و ويل:
هو!
کومه ستونزه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې خر کته او تشې بوشکې یې پر خره وتړې.
بیا یې پر نورو نجونو غږ کړ.
څوک اوبو ته ځي؟

نجونو غږ کړ!
دا دی!
مونږ هم اوبو ته ځو.

نورو هم خرونه کته کړل او بوشکې یې پرې و تړې.

ټول سیند خوا ته روان شول.
څنډ وروسته هغوی سیند ته ورسېدل.

بوشکې یې د خرو نه خلاصې او پر ځمکه یې کېښودې.

یوه، یوه بوشکه به یې ډکوله او خرو ته به یې نږدې اېښوده.

ټولو خپلې بوشکې ډکې او خپلو خرو ته یې نږدې کړې.
بیا وروسته هغوی و ویل:
راځئ!
په وار سره به بوشکې پر خرو و تړو.
بیا به ټول یو ځای کیږدیو خوا روان شوو.

هغوی یو دبل سره مرسته کوله.
ټولې بوشکې پرخرو و تړلې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ادې غړ. کړ!
خرونه و ګورئ چې بوشکې سستې نه وې.

ټولو و ویل:
بوشکې کلکې دي.

ادې و ویل:
بس!
حرکت کوئ.

خرونه مخکې او نجونې ور په سې شوې.

په لاره کې به یې ټوکې کوې او خندل.

هغوی په لاره روان وو.
د ادې د تره زوی چې نوم یې سور ګل و، تر منج بوټي شا پټ و.
او د ادې ننداره یې کوه.
بوټی ډېر غټ و.

نجونو ته هغه نه ښکاره کېده.

نجونې تېرې شوې.

سورګل په مړه خېټه، د نجونو ننداره وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

بیا یې په زړه کې ادې یې د نورو نجونو سره پرتله کړه.

هغه ته د ادې د لارې تګ، غښتلتیا او خندا خوند ورکړ.

وروسته له ځایه پاڅېد.
شاو خوا یې و کتل.
څوک نه ښکارېده.
سورګل ورو، ورو خپلې کیږدۍ خوا ته روان شو.

هغه به هره ورځ تر هغه غټ منج بوټي شا ته پټېده او د ادې ننداره به یې کوه.

هغه په ادې مین شو.

پسرلی شو.

کوچیانو بیا ګډې بار او د سړو سیمو خوا ته روان شول.

سور ګل هم د نورو کوچیانو په شان د خپلې کورنۍ سره کابل ته لاړ.
هغه کابل کې په یوه او بل چل د ادې لیدنه کوه.

دوې، درې کاله نور هم تیر شول.

سور ګل مجبور شو چې د ادې په هکله خپلې مور ته و وایې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موريې ډېره خوشحاله شوه.
ځکه !
ادې خورا غښتلې، کاريګره، چابکه او ښکلې نجلۍ وه.

موريې د سورګل پلار ته هغه د مينتوب کيسه، وکړه.

هغه هم ډېر خوشحاله شو.
بيا يې و ويل:
د هغې پلار زما ورور دی.
مونږ به د هغې کور ته د دود سره سم رايبارۍ ته لاړ شو.

لمړی د سور ګل مور رايباري ته لاړه.

هغې د ادې په هکله، هغې مور ته و ويل:
بيا مور يې څه وخت واخيست تر څو دا خبره د هغې پلار سره شريکه کړي.

خبره شريکه شوه.

بيا پلار يې و ويل:
ښه به وي چې دا خبره د ادې سره هم شريکه شي.
وګورو چې هغه څه وايي؟

مور يې خبره د ادې سره شريکه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چوپه پاتې شوه او څه يې و نه ويل.

بيا مور يې ترې پوښتنه وکړه.

بيا يې څه و نه ويل او په سوچ کې ډوبه شوه.
په دريم ځل يې و ويل:
څه چې د الله رضا او ستاسو خوښه وي.

مور يې په ژړا شوه.

ادې و پوښتل:
ولې ژاړې؟

هغې و ويل:
په رښتيا چې جلۍ د بل کور وي.
خوځو موده د پلار په کوروي.
تر څو چې پيغله شي.
بيا بل کور ته ځي.

د جيبه يې دسمال و ويست او خپلې اوښکې يې پرې وچې کړې.
بيا ودرېده او د کيږدۍ نه د باندې شوه.

اونۍ تېره شوه.

د سورګل مور بيا رايبارۍ ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

د پانې (ادې) مور سره يې تروې وځښلې او بيا يې د رايباری خبره تازه کړه.

هغې و ويل:
ما د ادې پلار سره هم خبرې وکړې، کومه ستونزه نه شته.

مونږ سور ګل پېژنو، هغه غښتلی ځوان دی.
د جمعې په ورځ نارينه راولېږئ.
مونږ به تاسو ته دسمال درکړو.

د سور ګل مور خوشحاله شوه او ويې خندل.
بيا ودرېده او د ادې پوښتنه يې وکړه.

د ادې مور و ويل:
هغه ګودر ته تللې ده.
اوس به د نورو نجونو سره يو ځای راشي.

د ادې مور وپوښتل:
هغې ته دې څه ويل؟

د سورګل مور و ويل:
نه!
هيڅ!
غوښتل مې چې مخ يې مچو کړم.
همدومره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په دې ترخ کې د ادې پلار کیږدۍ ته د ننه شو.
هغه سلام واچاوه.

ښځو د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا د سورګل مور د ادې د مور نه خدای پاماني واخیسته او د کیږدۍ
نه د باندې شوه.

هغه ورو ورو خپلې کیږدۍ خوا ته روانه شوه.
ډېره خوشحاله وه.
پنځه دکیکې وروسته خپلې کیږدۍ ته ورسېده.

د کیږدۍ مخ ته د هغې زوی، سورګل ولاړ و.
هغه خپلې مور ته سلام واچوه.
مورېې هم وعلیکم و ویل.

بیا سورګل و پوښتل:
خوشحاله راغلې که خپه؟

هغې وخندل.
بیا یې و ویل:
د سور ګل مور کله خپه راغلې ده.
هغه تل خوشحاله وي.

سور ګل هم خوشحاله شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا مور یې و ویل:
اوس به دې پلار رمه راولي او زه به شیدې ولوشم.
ماښام به ستا پلار ته ټولې خبرې وکړم.

بیا یې سورګل ته و ویل:
ته لږ لرګي مات کړه.

هغه تبر واخیست او دلرګیو په ماتولو یې پیل کړ.

پلار یې هم رمه راوسته او د کیږدۍ خوا ته یې ودروله.

مور یې غوالشه واخیسته او د شیدو په لوشلو یې پیل کړ.

ماښام شو.

مور یې الکین بل (روښانه) کړ.

ټوله کورنۍ د الکین خوا ته راټوله شوه.

بیا یې ټوکر اوار کړ.
خویندو یې تودې شیدې او جواري پر ټوکر کېښودل او په خوړو یې پیل کړ.

د سورګل مور د ادې کیسه راوخیسته او ټولو ته یې د رایبارۍ د تګ پایله و ویله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغوی ټول خوشحاله شول.

د سور ګل د رایباری په هکله یې خپل ورور او د تره (اکا) د زامنو سره شریکه کړه.

بیا یې د هغوی نه غوښتنه وکړه، تر څو د هغه سره د جمعې په ورځ رویباري ته لاړ شئ.

هغوی و منله.

جمعې ورځ راورسېده.

سور ګل ډېر خوشحاله و.

هغه وختي له خوبه پاڅېد او رمه یې دښتې خوا ته راونه کړه.

د سور ګل نور ورونه او د اکا (د تره ځامن) ورسېدل.

د سورګل پلار ټولو ته بلنه ورکړه تر څو پر نیمڅي کښېني.

هغوي کیناستل.
څند وروسته د سهار شیدی او د تبۍ توده ډوډۍ را ورسېده.
ټولو پر خوړلو او شیدو څښلو پیل کړ.

بیا د سورګل پلار و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

درځئ چې ځو.
ټول ولاړ شول.

بیا د سور ګل پلار مخکې او نور ور په سې شول.

لږ ځنډ وروسته د ادې کیږدۍ ته ورسېدل.

هغوی د کیږدۍ خوا ته ودرېدل او غږ یې کړ.
د ادې پلاره!
وه د ادې پلاره!
میلمانه منئ؟

ادې پلار د کیږدۍ نه را ووت.
او ویې ویل:
ولې نه!
په سترګو یې منم.

بیا هغوی ټول کیږدۍ ته د ننه شول.

د ادې پلار هغوی د نیمڅي د کیناستلو غوښتنه وکړه.
هغه و ویل:
ورونو!
دیخوا پر نیمڅي کښېنئ.

هغوی پر نمیڅي کښیناستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د ادې پلار خپلې ښځې ته و ویل:
د ادې مورې!

هغې و ویل:
څه وایې؟

هغه و ویل:
تودې شیدې راوړه چې و یې څښو.

اوا (هوا) لږ سړه ده.

خوږه هم راوړه چې نور هم خواږه شوو.

ټول په خندا شول او ویې ویل:
مننه کوو.

بیا د سور ګل پلار و ویل:
تاسو ټول پاخه او پخې، پخې خبرې کوې.
ادې خو د کوچنیوالي نه پخه پتیره وه.
غټې، غټې او پخې خبرې به یې کوې.
نو د دې کبله ټولو ورته ادې ویل.

هغوی بیا په خندا شول.
او پر ټوکو، ټکالو یې پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بيا څه ځنډ وروسته د سور ګل پلار و ويل:
مونږ ټول خپل کارونه لرو.
ښه به وي چې په اصلي موضوع خبرې وکړو.
د سور ګل پلار زياته کړه:
ما خپله ښځه د سورګل د رايباري له پاره لېږلې وه.
هغه څو ځلي ستاسو کورته راغله.
په پايله کې د تاسو د موافقې پيغام سره راغله.

د ادې پلار و ويل:
سمه ده!
کومه ستونزه نه شته.

بيا يې غږ کړ:
د ادې مورې!
وه د ادې مورې!

هغه ولاړه شوه او ويې ويل:
څه دې ويل؟

هغه و ويل:
دسمال او پتاسې راوړه.

هغې و ويل:
سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې دسمال او پټاسې راوړې او د میلمنو مخې ته یې کېښودې.
یوه سپین ږیري و ویل:
مبارک!
مبارک دې وي!
ټولو ته دې مبارک وي.

هغوی دسمال واخیست او پټاسې یې و وېشلې.
چا د کمیس او چا هم د واسکټه په جبونو کې واچوې.

بیا هغوی ټول و درېدل او د ادې د پلار نه یې د وتو اجازه واخیسته.
بیا د ادې پلار ودرېد.
هغه و ویل:
دا مو خپله کیږدۍ ده.
هر کله راشئ.

میلمانه د کیږدۍ نه و وتل او د سور ګل کیږدۍ خوا ته روان شول.

ټول سورګل کیږدۍ ته د ننه شول.

د سور ګل مور شین چای راوړ او د سورګل پلار او نورو ته یې مبارکي و ویله.

د سور ګل پلار هم د جبه پټاسې وباسې او پر خپل دسمال یې کېښودې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بيا يې و ويل:
ونيسئ.
پتاسې واخلئ.

هره ورځ اختر نه وي او نه پتاسې.

ټولو خپل چای د پتاسو سره وڅښل.

بيا يې د سور ګل پلار ته مبارکي و ويله.

له ځايه پاڅېدل.

د سور ګل پلار هم له ځايه پاڅېد او د ميلمنو سره د کېږدۍ نه د باندې شو.

ميلمنو د سورګل پلار سره خدای پاماني وکړه او هر کس خپل کارونو په سې لاړل.

مياشت تېره شوه.

د سور ګل مور بيا د ادې کورته لاړه او د هغې سره يې د کوژدې د مراسمو په هکله خبرې وکړې.

د ادې مور و ويل:
هر کله چې تاسو خوښ ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

د سور ګل مور کورته لاړه او د خپلې کورنۍ سره يې په دې هکله مشوره وکړه.

ټول په دې نظر شول، چې نوې اونۍ کې به د کوژدې مراسم تر سره کړو.

څو ورځې تېرې شوې او د کوژدې د مراسمو وخت و رسېد.
بيا کوژده تر سره شوه.

يوه کال وروسته د واده خبره و شوه.

واده په دوبي کې و ټاکل شو.

په دې وخت کي ټول کوچيان په کابل کې ول.

هغوې خپل اوخپلوانو ته يې په واده کې بلنه ورکړه.

د سورګل پلار د سيمې مشران هم په واده کې د ګډون کولو له پاره و بلل.
د هېواد د دود سره سم واده هم تر سره شو.

سورګل او پاڼې (ادې) خپل نوی ژوند پيل کړ.

دوي مياشتې تېرې شوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل هوا مخ په سړېدو شوه.

کوچیانو پرېکړه وکړه تر څو بېرته تودو سیمو ته سفر وکړئ.

سور ګل له ځانه سره ویل:

اوښانو بیا غاړې کړې کړې
چې پرې سپرېږي سپینې خولې ژېړ پېزوانونه

کوچیان، سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

بیا یې کالي او کیږدۍ ټولې کړې.

خپل مالونه یې پر اوښانو او خرو بار کړل.

رمې یې نارینوو مخکې کړې.

ښځو هم د اوښانو او خرو سره روان شول.

هغوی د کابل ښار نه ورو، ورو لرې کېدل.

هغوې د لته بند د لارې ننګرهار خوا ته روان ول.

د ورځې به یې مزل کوه، د شپې له خوا به یې په دښتو کې شپې سبا کوې او سهار وختي به یې بیا مزل پیلاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

درې شپې وروسته خپل ټاکلي ځای ته ورسېدل.

سور ګل او ادې خپلو ځانو ته بېله (جلا) خيمه ودروله، هغوی به د سهار چای، غرمې او د شپې ډوډۍ د سور ګل د کورنۍ سره خوړه او د شپې به خپلې خيمې ته، تله او بيده کېدل.

څو کاله تېر شول.

هغوی ته خدای زوی ورکړ.

نوم يې پرې سپلمی کېښود.

څو کاله وروسته يې بل زوی پيدا او نوم يې پرې سپيلنی کېښود.

بيا خدای يوه نازولې لور ور په برخه کړه او پر هغې يې نوم وړانګه کېښوده.

خوشحاله ژوند و.

په دوبي کې به سړو او په ژمي کې به تودو (ګرمو) سيمو ته تلل.

کلونه تېر شول.

ژوند په مخه ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ماشومان به هم لوېدل (غتېدل).

په دښتو کې مزلونه، دوړې، خاورې، اغزي، د اوبو لړوالی، کالي مینځل، ځان مینځل، ناروغېدل، په پښو تګ دا هغه ستونزې وې چې د هغوي سره د ژوند ترپایه مل وې.

ادې خپل مېړه (خاوند) د یوه مین په چاودنې کې له لاسه ورکړ او په خپله هم په هماغه چاودنه کې ټپي شوه.

ټپونه یې دومره ژور نه ول.

د زړو ښځو له خوا په دودیزه توګه یې در ملنه وشوه.

دوې میاشتې وروسته ببرته د پخوا په شان خپل عادي ژوند ته وګرځېده.

د ناوروغتیا په وخت کې د رمو څرول او نورو کارونو کې د هغې ماشومانو سره نږدې خپلوانو یې مرسته کوه.

هغې ته دېرش مېږې، دوې اوښان، دوې خره، چرګې او چرګان پاتې ول.

د هغې اولادونه کوشني او مشر زوی یې د اته کالو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

په ژمي کې به يې د نورو کو چيانو سره د ګرمو سيمو په دښتو کې ژوند کوه.

په دوبي کې به پلازمينې او نورو سړو سيمو ته کډه کوه.

هلته به يې په يوه زرغونه سيمې کې کيږدۍ دروله، کوم ځاى چې د اوبو سر چينو ته نږدې و.

ادې خورا غښتلې او ځوانه کونډه وه.

هغې به ډېرى کارونه لکه:

- کيږدۍ درول،
- کالي بارول،
- کالي مينځل،
- خس ټولول،
- لرګي ماتول،
- اوړه لمدول،
- ډوډۍ پخول،
- ميښې لوشل،
- کتخ پخول،
- لوښى مينځل،
- د چينې نه اوبه راوړل

او ميږې څرول به يې په خپله کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

مشر زوی به د هغې سره د مېږو په څرولو کې مرسته کوه.

هغې یوه غټه کټه سپی هم درلود.
د سپي غوږونه او لکۍ یې په کوشني والې کې پرې شوي ول.
په رنګ سور او ډېر زلاله سپی و.

هغې به سپي نه د رمې په څرولو او ساتنې کې ګټه اخیسته.

سپي به د ورځې له خوا څه نه ویل او ډېری وخت به د رمې سره ګرځېده.
سپي به د رمې ساتنه کوه.

د شپې د خوا به د کیږدۍ ننوتلو (دروازې) خوا بیده کېده او هیڅ ځناور به نشو کولای چې کیږدۍ ته نږدې شي.

هغه ډېر ځیرکه او خدمتګاره سپی و.
سپی په شپنې ادې هم ډیر ګران او د هغه نه به یې پالنه کوه.
کله ناکله به یې هغه ته په شیدو کې جواری خیشتاوه (لمداوه) او هغه ته یې به یې ورکوه.
لېورونو(د مېږه ورونو) یې هغې ته، تمه درلوده چې د هغې سره واده وکړئ.

خو هغې نه غوښتل چې د بل چا سره واده و کړئ.
هغې به تل ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زه غواړم چې د خاوند په نامه کښېنم.
د خپلو ځامنو، لور روزنه او ساتنه وکړم.

مګر لېورونو به يې ويل:
ته نا سم کار کوې.
دا د پښتنو دود نه دی.
ته بايد يو لېور وټاکې.

د هغې لېورونو ټولو يوه واده کړی و.

هيڅ يو يې يواځې (مجرد نه و)

ورځې تېرېدې.

ژوند د ستونزو سره مخ ته، ته.

نو هغه د پولاد په شان کلکه وه او خوشې خبرو ته به يې پام نه کوه.

د ماشومانو روزنه به يې هم کوه.
خپل ماشومان يې د رمې څرولو، خس ټولولو او د کور نورو کارونو سره بلدول.

ماشومان يې هم د مور(ادې) په شان زيرک او هوښيار ول.

هغې به خپله کيږدۍ د نورو خپلوانو نه، لږ لرې دروله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې نه غوښتل چې ليورونه يې د هغې ننداره وکړئ.

څه وخت تېر شو.

بيا ليورنو يې هغې ته جرګه ولېږله.

مګر هغې د جرګې خبره و نه منه او هغوی ته يې د نه ځواب ورکړ.

بيا د جرګې کسانو پرېکړه وکړه چې هغه نه شي کوی د نورو کوچيانو سره يوځای او ګډ سفر وکوي.
او نه هم کولای شئ د نورو کوچيانو سره په يوې سيمې کې ژوند وکړئ.

هغې و منه.

د جرګې کسانو پر هغې لعنت و ويل او له کيږدۍ نه يې د باندی شول.

هر کس خپلې کيږدۍ خوا ته روان شو.
ادې خورا خواشينې شوه.

بله لاره يې نه درلوده.

د شپې ويده شوه او سهار وختي له خوبه پاڅېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ماشومان يې راوېښ کړل.

بيا يې مېړې د کيږدۍ نه د باندې کړې.
کيږدۍ يې ټوله او وتړه.

کيږدۍ يې پر اوښ بار او ټينګه يې وتړه.

بيا يې نور کالي پر او ښانو او خرو بار کړل.

کوچنۍ زوی او لور يې په خره کيناول او خپله له مشر زوی سره د رمې سره روانه او د کوچيانو د سيمې نه و وتل.

هغې به د هر چانه پوښتنه کوه:

نږدې سيمه چې هغه وکولای شي رمه وڅروي او د سرکاري (دولتي) ځمکه وي.

چا به يو او بل به، بل ځای آدرس ورکاوه.
هغه په کابل کې سمه بلده هم نه وه.

څوک يې هم نه پيژانده.

حيرانه پاتې وه چې څه وکړئ؟
بيا يوه کس ورته د قول حشمت خان چې د ظاهر شاه د وخت ځمکه ده، آدرس ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

هغې پوښتنه وکړه:
هلته به زما رمه مړه شي؟

کس و ویل:
د یوې رمې له پاره بسېږي.

هغه خوشحاله شوه او د حشمت خان د کول په خوایې حرکت وکړ.

د حشمت خان کول (قول) هغه سیمه ده چې په اتمه ناحې اړوند کې شتون لري او شهداې صالحین لمرخاته خوا ته پرته ده.

په دې سیمه کې د مني نه تر پسرلي پورې اوبه ډنډې وي، کومې اوبه د لوګر سیند څخه چې د خلکو اړتیا ورته نه وي، ډکېږي.

په پسرلي کې په کې نلونه او راز راز واښه شنه کېږي او خورا زرغون او ښکلی ښکاري.

په پخوا وختو کي به ارواښاد محمد ظاهر شاه د افغانستان پخوانی پاچا، په دې کول کې ښکار کوه.

هغه به مازیګر د خپل دوست، حشمت خان چې په هغه سیمې کې یوه لویه کلا هم درلوده، چې تر اوسه د کلا دېوالونه او ځینې برخې یې شتون لري، شپه تېروه او سهار وختي به د لمانځه نه مخکې سیمې ته، ته او الته به یې ښکار کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه الته یوه کوچنۍ کیښتۍ هم درلوده، او هغې نه به یې د ښکار له پاره ګټه اخیسته.

ادې دوې ګړۍ وروسته د حشمت خان کول ته و رسېده.
هرې خوا یې نظر واچوه، تر څو یوه مناسبه او ښه سیمه پیدا او الته کیږدۍ ودروي.

د کول په منځ کې لږ اوبه وې.
نورې سیمې هم لمدې وي.

هغه پوهېده چې د ورښتونو (بارانونو) موسم دی.
کې دی شي ورښت و وریږي.
بیا به څه کوي؟

هغه د بار سره ولاړه وه.
سوچونه یې پیل کړل.
هرې خوا ته یې په زیر سره کتل.

بیایې پرېکړه وکړه تر څو چې و دانیو ته نږدې کوم ځای و مومي.
هغې د کورونو خوا ته مخه وکړه.
کورونو ته ورسېده.

هغې د کورونو تر څنګ یو تش ځای چې دسیمې خلکو ورته میداني ویل و موند.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډګر(میدانی) کې ودرېده.

ماشومانو د هرې خوا منډې کړې.
بیا یې په چغو و ویل:
منډی کړئ!
اوښان راغلي دي.

ماشومانو د ادې د کډې شاوخوا راټول، شول.

په دې وخت کې ځوانان او نجونې هم ورسېدل.

ادې د ماشومانو نه وپوښتل:
دا ډګر د چا دی؟

کوچنیانو و ویل:
دا ځای سر کاري (دولتي) دی.
ادې خوشحاله شوه.

بیا یې و پوشتل:
دلته اوبه پیدا کیږي؟

ماشومانو و ویل:
هو!
زمونږ په کورونو کې څاه ګانې شته.
مونږ د څا بمبې هم لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ستا ماشومان هم کولای شئ چې له څاه نه د بمبې په ذریعه (واسطه) اوبه و باسئ.

بیا هغې و پوښتل:
مالونو ته به اوبه له کومه کړم؟

ماشومانو و ویل:
دلته نږدې جومات شته.

ته خو ډېرې بوشکې هم لرې.
کولای شې جومات د څاه نه یې ډکې او راوړې.

ادې خوشحاله شوه.
په دې ترڅ کې څو سپین ږیري هم ورسېدل.
هغوی د ادې نه پوښتنه وکړه:
دلته څه کوې؟

هغې و ویل:
دلته غواړم کیږدۍ ودروم.

بیا سپین ږیرو ویل:
ته یواځې غواړې چې دلته کیږدۍ ودروې او که نور کوچیان هم دلته راځي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې و ویل:
نه!
زه یواځې یم.

بیایې خپل لنډ داستان سپین ږیرو ته بیان کړ.

سپین ږیرو خپل منځ کې په خبرو پیل کړ.

ورسته یې پرېکړه وکړه تر څو هغې ته په ډګر کې ځای ورکړي.

یوه سپین ږیري و ویل:
سمه ده خورې!
مونږ کومه ستونزه نه لرو.

مګر دا ځای په ژمي کې ډیر سوړ دی.
واورې وریږي.
ستا ماشومان او څاروي به له سړو، مړه شي.

ادې و ویل:
زه کوچې یمه.

څو میاشتې وروسته، بېرته تودو سیمو ته ځم.

سپین ږیري په خندا شول او ویې ویل:
مونږ دې وډارکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سوچ کوه چې ته، د تل له پاره دلته غواړې ژوند وکړې.

اوس کولای شې خپله کډه کوزه او کیږدۍ ودروې.

بیا سپین ږیرو، پرماشومانو غږ کړ او ویې ویل:
ماشومانو!
هله!
د ادې سره مرسته وکړئ.

ټولو په ګډه سره بارونه کښته (کوز) کړل.

بیایې کیږدۍ ودروه.

د شاو خوا کورونو ادې ته ډوډۍ او کټغ راوړ.

هغوی پر نیمځي کیناستل او په خوړلو یې پیل کړ.

په خورا خوشحالۍ یې ډوډۍ وخوړه.

بیا یې د اوبو بوشکه واخیسته او په جام کې یې اوبه توې کړې.

لومړی یې خپلو ماشومانو او بیا وروسته یې په خپله و ځښلې.

هرڅه یې په کیږدۍ کې منظم او ماشومانو ته یې و ویل:
زه رمه، څرولو ته بیایم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو دلته پاتې شئ.

زه رمه نږدې څروم.
لرې نه ځم.

ماشومانو و منه.

هغه روانه شوه.

هرې خوا وابنه او نلونه پرېمانه ول.

رمه، اوښان او خرونه څرېده.

هغه ولاړه وه؛

هرې خوا يې ننداره کوه.

د غره کورنو او د کابل بالاحصار خوا ته به يې کتل.

کله به يې د شهدای صالحين اديرو ته کتل.
مېړه به يې ور په ياد شو.
اود سترګو نه به يې اوښکې توېدې.

کله به يې آسمان ته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسمان شین، د خاورو او دوړو د لاسه به ستوري نه ښکارېدل.

دوې ګړۍ تېرې شوې.

مازیګر نږدې شو.

پسونه هم ماړه ښکارېدل.

ځینو یې په واښو کې سپلت وهلی و.

ځینې نور ولاړ او لږ، لږ یې د نلونو څوکو ته خوله اچوله.

ځانونه یې بوخت کړي ول.

ادې پوهېده چې پسونه ماړه شوي دي.

بیا یې پسونو ته غږ کړ.
اورې!
اورې!
پسونه ټول پاڅېدل.

بیا یې پسونو ته د کیږدۍ د تګ ناره کړه.

پسونه مخکې، ادې او سپی یې ور په سې روان شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

ډېر ژر کيږدۍ ته ورسېدل.
د کيږدۍ خوا ته يې ودرول.
بيا يې هغوی ته ماجت د څانه اوبه راوړې.

اوبه يې په يوه لوی لوښي (تشت، طشت) کې توې کړې.

پسونه هم نږدې شول او د اوبو په څښلو يې پيل کړ.

ادې څو ځل په لوښي کې اوبه واچوې تر څو د ټولو پسو تنده ماته شوه او د اوبو د لوښي لرې شول.

بيا يې ټول پسونه کيږدۍ ته د ننه کړل.

اوښان او خرو ته يې هم اوبه ورکړې.

بيا يې اوښان او خرونه پر مېوږيو پورې کيږدۍ نه د باندې وتړل.

سپی هم د کيږدۍ نه د باندې پاتې شو.

د کيږدۍ او د باندې څارويو څارنه به يې کوه.

څو کاله تېر شول.
ما به د هغوی د راتګ څارنه کوله.
کوم وخت به مې چې د هغوی کيږدۍ وليده، بيا به نږدې ورتلم او د سپلمي او سپيلني پوښتنه به مې کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه لوی شوي ول.
زه يې په ياد وم.

ما به هغوی هڅول چې ښونځي ته لاړ شي.
ليک او لوست زده کړي.

هغوی به خندل او ويل:
کوم ښونځی؟
چېرته؟
مونږ خو په يوه ځای نه يو.

ما به ويل:
تاسو اوس په ډګر کې نږدې کورونو تر څنګ ژوند کوئ.
حتما په تاسو اغېزه کوي.
کال بل هم تېر شو.
زه نږدې تېرېدم او د کيږدۍ په لټه وم.
سوچ مې کوه چې ولې سږ کال شپنه ادې نه ده راغلې.
بيا به مې ويل:
کې دی شي وخت ډېر وي.
هغوی به وروسته راشي.
اوس هوا دومره توده نه ده.
ورځې تېرېدې.
د هغوی نه کوم څرک نه و.
کال تېر شو.
بيا پسرلی شو؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غبرګولي میاشت ورسېده.
د کول اوبه په وچېدو شوې.

ما هم د نورو په شان په کول کې تګ او راتګ پیل کړ.
یوه ورځ مي په کول کې، کوشنۍ رمه په سترګو شوه.
سوچ مې نه کوه چې دا به هماغه د ادې رمه وي.
ځکه هغه رمه ډېره، اوښان او خره هم په کې ول.

نږدې لاړم.
د سپلمي سترګې په ما ولګېدې.

هغه مخ پر ما یې منډې کړې.
ماته نږدې و درېد او سلام یې راکړ.

ما هم سلام ته یې وعلیکم و ویل:
ومې پوښتل:
چېرته ورک یاست؟
هغه و ویل:
مونږ دلته یو.
بیا مې و پوښتل:
دلته، چېرته؟
هغه و ویل:
کورکې، ډګر ته نږدې.
هغه زیاته کړه.
رمه وینې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما و ویل:
هو!
هغه ډېره کوچنۍ شوې ده.
ولې؟
هغه و ویل:
تګ او راتګ،
د ترونو فشار، زما په مور.
مونږ دې ته اړ کړو چې خپل ځاروي خرڅ او کوشنی کور واخلو.
اوس په کیږدۍ کې نه، بلکه په خپل کور کې ژوند کوو.

ډېر خوشحاله شوم.
هغه ته و ویل:
څومره ښه کار!
بیا مې زیاته کړه.
دلته نږدې د حشمت خان د کلا سرکاري (دولتي) ښونځی شتون لري، ته کولای شې، ښونځي ته لاړ شې.
سبق ولولي او خپل ورور او خور هم په ښونځي کې د ننه (شامل) کړې.

هغه هم ډېر خوشحاله شو او ویې ویل:
زمونږ د کیسې کتاب دې چاپ کړ؟

ما و ویل:
لږ څنډ وروسته به چاپ او یو ټوک به یې تا ته راوړم.
ته سبق و وایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

لیک او لوست زده کړه!
پر ورور او خور دې هم سبق و وایه.

په دې حال کې به ستاسو ګټه هېواد او هېواد والوته ډېره وي.
ته به وکولای شې کوم کتاب چې د تاسو د ژوند د یوې کوچنۍ
برخې داستان په کې لیکل شوی دی، په خپله ولولې.
نورو ته به یې کیسې هم وکړې.

هغه ومنه.
په خندا شو.

زه هم د هغه نه لږ لرې شوم او ورته مې و ویل:
کتاب چې چاپ شو یو ټوک یې درته راوړم.

د اوس له پاره خدای پامان.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید اانستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٤. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادې

....

د کار لاندې کتابونو لړست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
۲. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۳. لیونی لېوه
٤. بې زده کړې پوی
٥. کوشنۍ سوداګره
٦. سپین کارغه
٧. سور تنور
۸. خړه بیزو
۹. بندي مرغه
۱۰. توده برستن
۱۱. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپنه ادي

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Herdswoman

Written by:
Architect PHD
Hashmatullah Atmar

November/December -2024

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library